

ΝΕΒΡΟΠΟΛΗ

ΕΔΡΑ:
ΣΑΤΩΒΡΙΑΝΔΟΥ 29
10431 ΑΘΗΝΑ
ΤΗΛ. 5243.955
ΣΥΝΤΑΣΣΕΤΑΙ ΑΠΟ
ΕΠΙΤΡΟΠΗ

ΜΗΝΙΑΤΙΚΗ ΕΦΗΜΕΡΙΔΑ ΤΟΥ ΣΥΛΛΟΓΟΥ ΜΕΣΣΕΝΙΚΟΛΙΤΩΝ ΤΗΣ ΑΘΗΝΑΣ
ΚΩΔ.3028 Έτος 29ο Φεβρουάριος 2006 Αριθμός φύλλου 331 Ιδρυτής - Εκδότης: Σύλλογος Μεσσηνικολιτών Αθηνών

ΑΠΟΚΡΙΑΤΙΚΗ ΕΚΔΗΛΩΣΗ ΣΤΟ ΣΥΛΛΟΓΟ

Του Χρυσόστομου Καρβούνη

Την Κυριακή 19/2/2006 πραγματοποιήθηκε στα γραφεία της Ένωσης Μεσσηνικολιτών Αθηνών, η αποκριάτικη εκδήλωση του συλλόγου μας όπως είχαμε ανακοινώσει και μέσω της εφημερίδας "Νεβροπολή". Παρά το γεγονός ότι η εφημερίδα δεν έφτασε στον προορισμό της μέχρι την ημέρα της εκδήλωσης λόγω κωλυσιεργίας των ΕΛΤΑ η προσέλευση του κόσμου ήταν πραγματικά συγκινητική. Θέλω να ευχαριστήσω όλα τα μέλη του συλλόγου που συνέβαλλαν σημαντικά ώστε η εκδήλωση αυτή να στεφθεί με επιτυχία.

Μαζευτήκαμε 32 άτομα στην πλειοψηφία γυναίκες οι οποίες έφεραν και διάφορα εδέσματα.

Η αίθουσα είχε στολιστεί με τη φροντίδα του γραφοντά και της κας Κρανιά Νανάς στο κλίμα της εποχής, η μουσική ήταν και αυτή στο κλίμα της εποχής με Latin, Cha Cha, Samba, αλλά και γνήσια δημοτικά τραγούδια από τη Θεσσαλία όπου ανέβασαν το κέφι στα ύψη.

Τα παιδάκια που ήταν μασκαρεμένα και οι σερμπάτινες που εκτοξεύονταν προς πάσα κατεύθυνση έδωσαν ένα ξεχωριστό τόνο στην εκδήλωσή μας. Την εκδήλωσή μας τίμησε και η πρόεδρος του συλλόγου Κρουνεριτών κα Λαζινού Ζωή.

Από τους χωριανούς μας παραβρέθηκαν οι εξής: Ποδηματάς Άγγελος με τη σύζυγο του Φωτεινή, Ποδηματάς Ιάσων, Καρβούνης Χρυσόστομος με τη σύζυγο του Ντίνα και τα 2 παιδιά του Νίκο και μπέμπη και τη μητέρα του Τασία, Λότσος Γιάννης με τη σύζυγο του Βασιλική και τη μητέρα του Ευαγγελία, Κρανιά Νάνα με το σύζυγο της Σταύρο τα παιδιά τους Αρετή και Σωτήρης και τη μητέρα της Τζένη, Ζευγολατάκου Αγορίτσα Λούλα, Κουτσικά Κλεοπάτρα, Κουτσικά Αγγλαΐα, Φιλίππου Δώρα με τη μητέρα της Όλγα, Γάγου Βάσω, Στυλογιάννη Βαρβάρα, Κατού-

ΕΠΙΚΑΙΡΑ ΕΠΟΧΙΚΑ ΘΕΜΑΤΑ

Εθνική Πρωτομαρτιά Του Χρήστου Ν. Ψάρα

Μεθαύριο Τετάρτη 1/3/2006 μπαίνει ο Μάρτης, τρίτος μήνας του Γρηγοριανού ημερολογίου και πρώτος του χρόνου, κατά το αρχαίο ρωμαϊκό ημερολόγιο. Το όνομά του προέρχεται από το θεό Mars των Ρωμαίων, ο οποίος δεν ήταν μόνο η «θεοποίηση» του πολέμου (όπως ο ελληνικός θεός Άρης) αλλά, σε παλαιότερα χρόνια, κατά το γερμανό λαογράφο και μελετητή της λαϊκής θρησκείας Fherle, και θεός της βλάστησης και της καλής σοδειάς στους αγρούς.
Είναι ακόμα ο πρώτος μήνας της άνοιξης, αυτός που διαδέχεται το χειμωνιάτικο «Κουτσοφλέβαρο», που θα φέρει τον καλό καιρό. «Από Αύγουστο χειμώνα κι από Μάρτη καλοκαίρι, αποφαινεται μια λαϊκή ρήση. Ωστόσο ο σοφός λαός δεν τον πολυεμπιστεύεται για την αλλοπρόσβαλη συμπεριφορά του, ιδιαίτερα όσον αφορά τον καιρό, αφού τις περισσότερες φορές θυμίζει δεκεμβριανή βαρυνχειμωνιά. (Μάρτης, γδάρτης, παλονκοκάφτης ή ο Μάρτης μια γελά και μια κλαίει, λένε οι παροιμίες). Τις καιρικές αυτές μεταπτώσεις του Μάρτη ο λαϊκός άνθρωπος θέλησε, παίζοντας με τη φαντασία του, να τις εξηγήσει κατά τον ακόλουθο τρόπο: Έτσι, μια παλαιά αθηναϊκή παράδοση που ανα-

συνέχεια στη σελ. 3

ΑΝΑΚΟΙΝΩΣΗ

Ο Σύλλογος Μεσσηνικολιτών Αθηνών διοργανώνει **δήμηση** εκδρομή την 1η και 2η Απριλίου 2006 στη Βυτίνα - Δημητσάνα - Στεμνίτσα - Λιμνοβίτσι (χωριό Κολοκοτρώνη) - Μπαρουτάδικα με διανυκτέρευση στην Τρίτολη.
Τιμή κατ' άτομο με διανυκτέρευση και πρωινό: 50 ευρώ.
Υπεύθυνοι εκδρομής:
Γιάννης Λότσος τηλ: 6947 270564 / 210-7222974
Χρυσ. Καρβούνης τηλ: 6977 686749 / 210-3427186

Το πρόγραμμα της εκδρομής έχει ως εξής:
Αναχώρηση: Σάββατο 1 Απριλίου, 8:30 πμ από Ομόνοια (HONDOS CENTER)
Διαδρομή: 1η ημέρα: Τρίτολη - Παναγία Κερνίτσης - Βυτίνα (γεύμα) - Λιμνοβίτσι - Τρίτολη (Ξενοδοχείο GALAXY μεσημεριανή ανάπαυση) - ελεύθερη έξοδος & δείπνο
2η ημέρα: Πρωινό στο Ξενοδοχείο - αναχώρηση 9 πμ - Δημητσάνα - Μπαρουτάδικα - γεύμα στη Δημητσάνα - Στεμνίτσα - επιστροφή για Αθήνα.

-Σας παρακαλούμε να μας ενημερώσετε έγκαιρα προκειμένου να κλείσουμε τα ανάλογα δωμάτια στο Ξενοδοχείο.

Το Διοικητικό Συμβούλιο του Συλλόγου.

κου Ισμήνη, Τζήρου Ευτέρπη, Ψημμένου Βασιλική, Ψημμένου Μάστορα Ευαγγελία, Νάκος Χαρίλαος με τη σύζυγο του Καρακατσάνη Εριφύλη, και η Χαλκιά Βάσω με τη μητέρα της Στυλιανή.
Θέλω να τονίσω ότι από κακή συνεννόηση, δεν ήρθαν πολλοί άντρες στην εκδήλωση νομίζοντας ότι θα ήταν συγκέντρωση γυναικών. Ζητούμε συγγνώμη και ελπίζουμε στην επόμενη εκδήλωση να βρεθούμε και πάλι όλοι μαζί.

Εκδήλωση Συλλόγου Καρδιτσιωτών Αθήνας

Γράφει ο Άγγελος Κ. Ποδηματάς

Κυριακή 26/2/2006, στο πνευματικό κέντρο του Δήμου Αθηναίων (Ακαδημίας 50) Αίθουσα Αντώνη Τρίτση, (ευγενώς προσφερθείσα προς τούτο παρά του Δήμου Αθηναίων) ο Σύλλογος των Καρδιτσιωτών της Αθήνας με πρόεδρο τον κ. Βασίλη Ζωγράφο, φιλόλογο Λυκειάρχη και γενικό Γραμματέα του Δρ. Βαγγέλη Καρκαλέτση, ερευνητή ΕΚΕΦΕ του Δημόκριτου, οργάνωσε εκπαιδευτική εκδήλωση με δυο ομιλητές.

α) τον ερευνητή καθηγητή Πανεπιστημίου κ. Δημήτριο Ιωάν. Παπανικολάου Διευθυντή Εργαστηρίου Μελέτης και Διαχείρισης φυσικών καταστροφών του Πανεπιστημίου Αθηνών και β) τον κ. Νίκο Καντερέ, φυσικό-μετεωρολόγο και πτυχιούχο Σχολής Εθνικής Αμύνης, Διευθυντή Πρόγνωσης Εθνικής Μετεωρολογικής Υπηρεσίας.

Σημειώτεον ότι και οι δυο ομιλητές είναι πατριώτες μας εκ του νομού Καρδίτσας καταγόμενοι. Πριν τις ομιλίες ο πρόεδρος κ. Ζωγράφος αναφέρθηκε στην δράση του Συλλόγου, είπε δε χαρακτηριστικά ότι μόνον από χορηγίες συμπατριωτών διατηρείται ο Σύλλογος, ασχολείται με τα πολιτισμικά και εξήγησε να ενισχυθούν οι προσπάθειες. Χαιρέτησε την εκδήλωση ο Βουλευτής Καρδίτσας της Ν.Δ. κ. Τσιάρας πρόσθεσε δε, οι Σύλλογοι να διοργανώνουν εκδηλώσεις σαν τη σημερινή. Το Δ.Σ του Συλλόγου έχει πολύ αξιολογους ανθρώπους.

Χαιρέτησε επίσης την εκδήλωση και ο βουλευτής Καρδίτσας του ΠΑΣΟΚ κ. Ντίνος Ρόβλιας, δηλώνοντας την Ηθική Συμπαράστασή του και τώρα και στο μέλλον με οικονομική ενίσχυση σε τέτοιες επιστημονικές εκδηλώσεις.

Ο κ. Καρκαλέτσης αναφέρθηκε στα επιστημονικά προσόντα και τις γνώσεις του καθηγητού κ. Παπανικολάου.

Ο δε κ. Ζωγράφος αναφέρθηκε στα φαινόμενα της φύσεως και κάλεσε τον κύριο καθηγητή να μιλήσει. Ο κ. Παπανικολάου στο Βήμα. Αναφέρθηκε στα καιρικά φαινόμενα που μας απασχολούν και θα μας απασχολούν και στο μέλλον και εισήλθε στο κύριο θέμα των σεισμών, είπε δε ότι πρέπει να μάθουμε να ζούμε με τους σεισμούς και λοιπές καταστροφές στην Ελλάδα, αλλά συγχρόνως πρέπει να λαμβάνουμε και τα μέτρα μας για να μην έχουμε μεγάλες επιπτώσεις των φαινομένων αυτών. Ο κ. καθηγητής περιέγραψε λεπτομερώς, παρουσιάζοντας και διαφάνειες, τον φλοιό και τη Λιθόσφαιρα της γης καθώς και των πλακών της λιθόσφαιρας που συγκρούονται, φυσικά φαινόμενα γενικώς, ήταν δε άριστα ενημερωμένοι όλων των φαινομένων αυτών και τον ακούγαμε με μεγάλη προσοχή και θαυμασμό συγχρόνως. Τον ευχαριστούμε πάρα πολύ.

Στη συνέχεια ο κ. Ζωγράφος παρουσίασε τον 2ο ομιλητή τον κ. Καντερέ, Φυσικό - Μετεωρολόγο Πτυχιούχο Σχο-

συνέχεια στη σελ. 3

ΘΡΗΣΚΕΙΑ ΣΤΗΝ ΑΡΧΑΙΑ ΕΛΛΑΔΑ

ΑΛΛΕΣ ΕΠΙΣΗΜΕΣ ΘΡΗΣΚΕΙΕΣ

ΒΟΥΔΙΣΜΟΣ (ΒΟΥΔΑΣ), ΧΡΙΣΤΙΑΝΙΣΜΟΣ (ΙΗΣΟΥΣ),
ΜΩΑΜΕΘΑΝΙΣΜΟΣ, ΙΣΛΑΜΙΣΜΟΣ (ΜΩΑΜΕΘ)

ΑΠΟ ΤΟ ΧΡΗΣΤΟ ΦΙΛΙΠΠΟΥ

Καθηγητή Μαθηματικών τ. Βουλευτή

Οι Θεοί του Ολύμπου

Δίας (Μυθολογία). Ο μεγαλύτερος από τους Ολύμπιους Θεούς, «ο πατέρας Θεών και ανθρώπων». Η εξουσία του δεν περιορίζεται μόνο στο φυσικό κόσμο, αλλά εκτείνεται σε όλους τους τομείς της ανθρώπινης ζωής (ηθικό, κοινωνικό, πολιτικό). Ως σύζυγο του Δία αναφέρονται πολλές γυναίκες. Σύμφωνα όμως με την επίσημη Θρησκεία, η νόμιμη και μόνιμη σύζυγός του είναι η Ήρα.

Απόλλων: Ένας από τους δώδεκα μεγάλους Θεούς του Ολύμπου, γιος του Δία και αδελφός της Αρτέμις. Θεός του φωτός, της μουσικής και κυρίως της μαντείας. Απόλλων σημαίνει «αλεξίκακος» (δηλαδή αυτός που κρατάει το κακό μακριά).

Άρης: Είναι από τους 12 Θεούς του Ολύμπου, γιος του Δία και της Ήρας. Ήταν ο Θεός του πολέμου. Είναι τέλειος ήρωας, γενναίος στις μάχες, που αγαπάει τους φόνους και το αίμα. Είναι γρήγορος, πελώριος και διαρκώς πάνοπλος με περικεφαλαία, δόρυ και ασπίδα. Είναι μισητός στους γονείς του και στους άλλους Θεούς για τη σκληρότητά του. Ο Άρης λατρευόταν κυρίως στη Βοιωτία και Θεσσαλία.

Άρτεμις: Μεγάλη θεά των αρχαίων κόρη του Δία και αδελφή του Απόλλωνα. Η Άρτεμις ήταν προσατάτιδα των δασών, των νερών, του κυνηγιού.

Αθηνά: Θεά της σοφίας κόρη του Δία, από τις αρχαιότερες και μεγαλύτερες θεότητες των Ελλήνων. Η θεά λατρευόταν ως Θεά σοφίας και Υγείας.

Διόνυσος (Βάκχος): Θεός των αρχαίων Ελλήνων η λατρεία του οποίου εισήχθη στην Ελλάδα μαζί με την καλλιέργεια της αμπέλου κατά το 15ο αι. π.Χ. Αντιπροσώπευε τη γονιμότητα της γης και πιο ειδικά το κρασί και το αμπέλι. Δοκίμασε κάποτε εντελώς τυχαία σταφύλια και μέθυσε. Η λατρεία του θεοφορούταν και ως μέσο ψυχικού εξοργισμού. Ο Διόνυσος ήταν ο πιο επικίνδυνος για τα ήθη, Θεός.

Ποσειδώνας: Αδελφός του Δία. Σύμφωνα με την Ελληνική μυθολογία ήταν ο Θεός της θάλασσας που κατοικούσε στο βυθό. Η λατρεία του Ποσειδώνα ήταν πολύ διαδεδομένη στην Πελοπόννησο.

Ερμής: Αγγελιοφόρος των Θεών.

Δημήτρα: Θεά της Γεωργίας των αρχαίων Ελλήνων ήταν πολύ όμορφη και αδελφή του Δία.

Ασκληπιός: Ένας από τους Θεούς της αρχαίας Ελληνικής Μυθολογίας ήταν ο Θεός της ιατρικής και υγείας.

Αφροδίτη: Θεά της ομορφιάς

Εστία: Θεά της οικογένειας

Πλούτων: Θεότητα του Κάτω Κόσμου γνωστός με το όνομα Άδης, αδελφός του Δία και του Ποσειδώνα. Ήταν σπιθηρός, αυστηρός, αλλά δίκαιος. Λατρευόταν στα Ελευσίνια μυστήρια.

Ήρατος: Ένας από τους Ολύμπιους Θεούς, γιος του Δία και της Ήρας. Ο Ήρατος αναφέρεται ως κοιμητής και η χωλότητά του δικαιολογείται με διάφορες μυθικές παραδόσεις. Σύμφωνα με την επικρατέστερη παράδοση, όταν η Ήρα είχε φιλονικήσει με το Δία ο Ήρατος θέλησε να βοηθήσει τη μητέρα του, ο Δίας οργίστηκε, άρπαξε τον Ήρατος από το πόδι και τον εκσφενδόνισε από τον Όλυμπο στη θάλασσα. Ο Ήρατος ήταν Θεός της φοιτίας, επέβλεπεν στον χαλκό και κατασκεύαζε σπουδαιότατα έργα.

Βούδας: Σημαίνει ινδικά ο «σοφός» ο «άγριπνος» αυτός που γνωρίζει τα πάντα. Γεννήθηκε γύρω στο 560 π.Χ. στην πόλη Καπιλάβαστο του Νεπάλ, στους πρόποδες των Ιμαλαίων. Οι γονείς του ήταν ευγενείς και ο πατέρας του ήταν ηγεμόνας της φυλής Σάκα. Ο Βούδας προτού σχηματίσει τα μοναχικά του τάγματα και αρχίσει τη διδασκαλία της Θρησκείας που ίδρυσε, περνούσε μεγαλύτερη ζωή στα ανάκτορα του πατέρα του. Παντρεύτηκε πολύ νέος και απέκτησε ένα γιο που κατατάχτηκε αργότερα στα μοναχικά τάγματα του πατέρα του. Σύμφωνα με την παράδοση αιτία της στροφής της σκέψης του από την ηδονιστική ζωή προς τις φιλοσοφικές ιδέες, τις οποίες δίδαξε, ήταν το εξής γεγονός. Κάποια μέρα βγήκε από τα ανάκτορα για περίπατο, στο δρόμο όμως συνάντησε διαδοχικά ένα γέροντα, έναν άρρωστο και ένα νεκρό. Η μετατόπιση των εγχοσμίων τον έκανε να φριξεί. Αποφάσισε να γυρίσει στο ανάκτορό του, αλλά στην επιστροφή συνάντησε έναν καλόγηρο γαλήνιο και ευτυχημένο.

Αυτή η σειρά των συναντήσεων ήταν καθοριστική στη στροφή της σκέψης του. Εγκατέλειψε την οικογένειά του και απομακρύνθηκε στην ερημία του δάσους για να φορέσει το κίτρινο ράσο του ερημίτη. Την εποχή της φυγής από την οικογένειά του, ο Βούδας ήταν 29 χρόνων περίπου. Για έξι χρόνια παρακολούθησε στο δάσος, υποβάλλοντας τον εαυτό του σε πολλές στερήσεις και νηστείες.

Κατόπιν στρατολόγησε τους πρώτους μαθητές του από τους πιο κοντινούς συγγενείς του, τους οποίους έστειλε να κηρύξουν τη νέα θρησκεία της σωτηρίας. Ο ίδιος ο Βούδας επί 45 χρόνια τριγύριζε στις Ινδίες για τη νέα Θρησκεία. Πέθανε σε ηλικία 80 χρόνων. Μετά το θάνατό του η διδασκαλία του εξελίχτηκε σε θρησκεία. Ο Βουδισμός διαδόθηκε σε όλη την Ασία. Η θρησκεία και η φιλοσοφική διδασκαλία του Βούδα. Δεν φτάνει σύμφωνα με τη διδασκαλία του, να κάνει κανείς το καλό ή να έχει την αγνή την καρδιά, αλλά πρέπει να κατανοήσει τις πέντε αλήθειες που είναι. Η ρίζα των κακών είναι η άγνοια.

1) Μη σκοτώσεις κανένα έμψυχο όν. 2) Μην κάνεις δικό σου κάτι ξένο. 3) Μην επιθυμείς τη γυναίκα του συνανθρώπου σου. 4) Να μη λες ψέματα. 5) Να μη μεθάς.

Χριστιανισμός: Ο Χριστιανισμός εμφανίστηκε πριν 2.000 περίπου χρόνια, ως απολυτρωτική θρησκεία που περιλαμβάνει το κήρυγμα της σωτηρίας και απολύτρωσης του ανθρώπου από τις αμαρτίες. Ο ιδρυτής και αρχηγός της Χριστιανικής θρησκείας είναι ο Χριστός Ιησούς. Η λέξη «Χριστός» αντιστοιχεί στην Εβραϊκή λέξη «Μεσίας» ή λέξη «Ιησούς» εβραϊκή που σημαίνει «ο Κύριος σός». Ο Χριστός χαρακτηρίζει τον εαυτό του ως «υιό του Θεού».

Ο Χριστός γεννήθηκε στη Βηθλεέμ, ένα μικρό χωριό της Ιουδαίας κοντά στα Ιεροσόλυμα. Εκεί είχαν πάει οι γονείς του, Ιωσήφ ξυλουργός και η Μαρία, η μητέρα του. Ο Χριστός ασχολείτο με την ξυλουργική, δεν μορφώθηκε ακριβώς. Όταν έγινε 30 χρόνων ο Χριστός βαπτίστηκε στα νερά του Ιορδάνη ποταμού από τον Ιωάννη Βαπτιστή. Κατόπιν αποσύρθηκε στην ερημία της Ιουδαίας, όπου έμεινε 40 μέρες νηστεύοντας, κάνοντας προειληγές και μελετώντας την αποστολή του. Μόλις γύρισε από την ερημία άρχισε το κήρυγμα του, το οποίο είχε σκοπό να μεταδώσει την «καλή αγγελία» που έφερε στους ανθρώπους κατ' εντολή του ουρανού Πατέρα του ότι δηλαδή θα ερχόταν η Βασιλεία του θεού στη γη. Ο Χριστός έλεγε στους ανθρώπους ότι πρέπει να μετανοήσουν έχοντας εμπιστοσύνη στο θέλημα του Θεού. Στο έργο της διάδοσης της «καλής αγγελίας» που αναπτύχθηκε με παραβολές και διατυπώθηκε στην επί του Όρους ομιλία, ο Χριστός είχε ως βοηθούς τους μαθητές του, τους 12 Αποστόλους τους οποίους είχε καλέσει ο ίδιος κοντά του και τους προόριζε για συνεχιστές του έργου του. Μαζί με αυτούς άρχισε τις περιοδείες του. Τα χαρακτηριστικά γνωρίσματα της διδασκαλίας του είναι τα εξής:

1) Η βαθυστόχαστη ιδέα για το θεό, ο οποίος είναι πατέρας των ανθρώπων, πανάγαθος, πανάγιος, πάνσοφος και παντοδύναμος. 2) Η ιδέα της Βασιλείας του Θεού δηλαδή της νέας πνευματικής τάξης των πραγμάτων. 3) Η ιδέα του Μεσσία. Μεσσίας εβραϊκή λέξη Χριστός. 4) Η ιδέα περί του Τοιαδίτου Θεού (πατήρ, υιός, άγιο πνεύμα) η οποία αναπτύχθηκε και διαμορφώθηκε σιγά-σιγά στη Χριστιανική Εκκλησία. 5) Η ιδέα περί του απολυτρωτικού θανάτου του Χριστού για να σωθεί η ανθρωπότητα. 6) Η ιδέα περί της ατιμής και ανυπερβλήτης αξίας της ψυχής του ανθρώπου. 7) Η νέα ηθική η οποία πρέπει να επιζητήσει μεταξύ των μελών της Βασιλείας του Θεού της οποίας οι πιο χαρακτηριστικές αρετές είναι η ταπεινοφροσύνη και η μέχρι αυτοθυσίας αγάπη προς όλους τους ανθρώπους ακόμα και προς τους εχθρούς. Η διδασκαλία του όμως προκάλεσε τη δυσφορία των Φαρισαίων, των Σαδδουκαίων και των οπαδών της Εβραϊκής νομικής επιστήμης, οι οποίοι δεν άφησαν να ξεπρωταθούν και να κατηγορήσουν το Χριστό ότι παρίστανε τον εαυτό του σαν «υιό του θεού» με σκοπό να καταλάβει το θρόνο του Δαβίδ. Χρησιμοποίησαν τότε έναν από τους μαθητές του τον Ιουδα τον Ισκαριώτη, τον οποίο δωροδόχησαν με 30 αργύρια. Ο Ιούδας με Ρωμαίους στρατιώτες συνέλαβαν τον Χριστό και τον παρέδωσαν στα χέρια των Ιερών Αννα και Καϊάφα. Άννας αρχιερέας των Ιουδαίων στα χρόνια που σταυρώθηκε ο Χριστός έπαιξε μεγάλο ρόλο κατά τη δίκη του Χριστού, ήταν πεθερός του Καϊάφα. Πλούτισε από αργαγές. Αυτοί τον κατήγγειλαν στο Ρωμαίο επίτροπο Πόντιο Πιλάτο ως ταραχοποιό. Ο Πιλάτος αν και ήταν βέβαιος για την αθωότητα του Χριστού, αναγκάστηκε από τους Φαρισαίους και το λαό να τον καταδικάσει σε σταυρωτικό θάνατο, ποινή ατιμωτική που επιβαλλόταν στους δούλους και στους ληστές.

Ανάσταση: Βασικό δόγμα του Χριστιανισμού είναι η επάνοδος στη ζωή μετά το θάνατο. Σύμφωνα με αυτό ο Χριστός αφού πέθανε και τάφηκε, αναστήθηκε καθώς είχε πει την τρίτη μέρα. Το δόγμα της ανάστασης αναφέρεται στις αρχαίες θρησκείες και τις μυθολογίες των αρχαίων λαών, ιδιαίτερα της εγγύς Ανατολής. Ο Όσιρις της Αιγύπτου, ο Ατλής, ο Διόνυσος και η Περσεφόνη, κόρη της Δήμητρας Θεάς του Ολύμπου και Θεάς της Γεωργίας. Θεοί της γονιμότητας, περιρφημη είναι η Ανάσταση του Ιερού Μπαρτολομαίου που βρίσκεται στο μεγάλο Πίτι και του Ιερού Αντζέλινο που βρίσκεται στον Άγιο Μάρκο της Βενετίας.

συνέχεια στο επόμενο

Βιβλιοπαρουσίαση

Δημοσιεύουμε στο παρόν τεύχος βιβλιοπαρουσίαση του κ. Κ. Σπανού εκδότη του ιστορικού περιοδικού «Θεσσαλικό Ημερολόγιο» στη Λάρισα, των βιβλίων του κ. Αδάμ Κ. Ανακατωμένου (Μακεδών) «ΤΑ ΝΕΑ ΟΡΙΑ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ, ΗΤΟΙ ΤΟΠΟΓΡΑΦΙΚΑΙ ΚΑΙ ΕΘΝΟΛΟΓΙΚΑΙ ΣΗΜΕΙΩΣΕΙΣ ΠΕΡΙ ΤΗΣ ΘΕΣΣΑΛΙΑΣ. Εισαγωγή – Σχόλια – Επιμέλεια ΚΩΣΤΑΣ ΣΠΑΝΟΣ και 2) ΙΩΑΝΝΗ ΟΙΚΟΝΟΜΟΥ - ΛΟΓΙΩΤΑΤΟΥ - ΙΣΤΟΡΙΚΗ ΤΟΠΟΓΡΑΦΙΑ ΤΗΣ ΤΩΡΙΝΗΣ ΘΕΤΤΑΛΙΑΣ (1817) Εισαγωγή – Σχόλια – Επιμέλεια ΚΩΣΤΑΣ ΣΠΑΝΟΣ
Ο κ. Σπανός είχε την ευγενή καλωσύνη να μου στείλει και τα δύο αυτά βιβλία. Τον ευχαριστώ πάρα πολύ.

Άγγελος Κ. Ποδηματάς
"ΝΕΒΡΟΠΟΛΗΣ"

Επίτιμος Πρόεδρος Συλλόγου Μεσσηνικολιτών Αθηνών, υπεύθυνος για την έκδοση της "ΝΕΒΡΟΠΟΛΗΣ"

Θεσσαλών Βιβλιογραφία

Ιστορική Τοπογραφία της Τωρινής Θεσσαλίας (1817)

Ιωάννης Οικονόμου - Λογιώτατος
Εισαγωγή - Σχόλια - Επιμέλεια : Κώστας Σπανός
Λάρισα 2005

Το «Θεσσαλικό Ημερολόγιο», η εξαμηνιαία έκδοση του φιλόστοργου Κώστα Σπανού, από τον τόμο 46 άρχισε την κυκλοφορία αυτοτελών παραρτημάτων, στα οποία επανεκδίδονται κείμενα θεσσαλικού ενδιαφέροντος, τα οποία σήμερα είναι σπάνια και μόνο στις μεγάλες βιβλιοθήκες της πρωτεύουσας μπορούν να εντοπισθούν. Τα κείμενα αυτά, με τον κατάλληλο σχολιασμό και την περιεκτική εισαγωγή του επιμελητή της έκδοσης, αποτελούν σημαντική πηγή πληροφοριών για την Ιστορία της πόλης μας και της ευρύτερης θεσσαλικής περιοχής. Το παράρτημα αριθμ. 1 συνόδευε τον 46ο τόμο του «θεσσαλικού Ημερολογίου», ο οποίος κυκλοφόρησε το Φθινόπωρο του 2005. Περιείχε την εργασία του Αδάμ Ανακατωμένου του Μακεδόνος, η οποία είχε εκδοθεί στην Αθήνα το 1887, με τίτλο: «Τα Νέα Ορία της Ελλάδος, ήτοι Τοπογραφικά και Εθνολογικά Σημειώσεις περί Θεσσαλίας», σε εισαγωγή, σχόλια και επιμέλεια του Κώστα Σπανού, είχε μάλιστα παρουσιασθεί και από τη στήλη αυτή το Μάιο του 2005. Αυτές τις ημέρες κυκλοφορεί ο 48ος τόμος του «Θεσσαλικού Ημερολογίου», ο οποίος συνοδεύεται από το παράρτημα αριθμ. 2. Σ' αυτό περιέχεται η «Ιστορική Τοπογραφία της τωρινής Θεσσαλίας (1817)», του Ιωάννου Οικονόμου - Λογιώτατου, Λαρισαίου λόγιου του 19ου αιώνα.

Το έργο αυτό είχε εκδοθεί για πρώτη φορά το 1889, με εισαγωγή και επιμέλεια του Μ.Μ. Παπαϊωάννου, μαζί με ένα άλλο έργο του Λογιώτατου στον ίδιο τόμο, τη νεοελληνική μετάφραση της «Αθηναϊκής Ιστορίας του Λουκιανού Σαμοσατέως», έκδοση του Δήμου Λαρισαίων. Ο Κώστας Σπανός εντόπισε πρόσφατα ένα άλλο χειρόγραφο της «Ιστορικής Τοπογραφίας» στη «Γεννάδειο» Βιβλιοθήκη, το οποίο φαίνεται εμφανώς ότι είναι αρτιότερο από το άλλο χειρόγραφο στο οποίο βασίστηκε η έκδοση του Μ.Μ. Παπαϊωάννου. Το νέο αυτό χειρόγραφο ο Κώστας Σπανός το μελέτησε, έγραψε μια εμπειριστατωμένη βιβλιογραφία του Ιωάννου Οικονόμου, συνέκρινε τα δύο χειρόγραφα, εντόπισε τις διαφορές που υπάρχουν και σε αυτοτελή μορφή το εξέδωσε, για να μπορεί κάθε ευαισθητοποιημένος με την ιστορία του τόπου του εύκολα να το μελετήσει.

Το βιβλίο αρχίζει με σύντομο πρόλογο, ο οποίος δικαιολογεί τη σκοπιμότητα της νέας έκδοσης. Συνεχίζει στις σελίδες 7-17 με τη βιογραφία του Ιωάννη Οικονόμου - Λογιώτατου του Λαρισαίου και το εν γένει έργο του, με νέα και εν πολλοίς άγνωστα στοιχεία. Κατόπιν, στις σελίδες 17-22 σχολιάζεται το έργο του Λογιώτατου «Ιστορική Τοπογραφία της τωρινής Θεσσαλίας» και περιγράφεται το χειρόγραφο που εντοπίστηκε στη «Γεννάδειο» Βιβλιοθήκη.

Ολόκληρο το κείμενο της «Ιστορικής Τοπογραφίας» δίνεται με εύστοχο τρόπο στις επόμενες σελίδες 23-150. Στην αριστερή σελίδα του ανοιγμένου βιβλίου βλέπει κανείς σε φωτοτυπική απεικόνιση την αυθεντική σελίδα του χειρόγραφου έργου του Λογιώτατου, ενώ στη δεξιά υπάρχει πιστή μεταγραφή του χειρογράφου, χωρίς να αλλοιωθεί η στίξη ή η ορθογραφία του πρωτότυπου. Τη μεταγραφή αυτή συνοδεύει, με υποσημειώσεις, ένας ευρύτατος σχολιασμός που αφορά τυχόν λάθη του συγγραφέα. Επίσης, ερμηνεύονται λέξεις της εποχής ή προσδιορίζονται τοπωνύμια τα οποία σήμερα δεν χρησιμοποιούνται πλέον. Τέλος, στις σελίδες 151-160 υπάρχει λεπτομερές και κατατοπιστικό ευρετήριο, απαραίτητο για κάθε ιστορικό ερευνητή.

Το βιβλίο αυτό ακολουθεί εκδοτικά τη μορφή του «θεσσαλικού Ημερολογίου». Ίδιο μέγεθος, τα ίδια τυπογραφικά στοιχεία και η ποιότητα του χαρτιού και παρόμοια η βιβλιοδεσία.

Τελειώνοντας, θα θέλαμε να τονίσουμε την ικανοποίηση όσων ασχολούνται με την Ιστορία, και όχι μόνο, για τη νέα αυτή πρωτοβουλία του εκδότη του «θεσσαλικού Ημερολογίου» Κώστα Σπανού, να επανεκδοί, να σχολιάζει και να ερμηνεύει παλιά κείμενα που αφορούν στο θεσσαλικό χώρο. Η παρουσίαση των κειμένων αυτών είναι έτσι γραμμένη, ώστε δεν απευθύνεται μόνο στους ειδικούς ερευνητές, αλλά και σε κάθε φιλόστοργα. Και νομίζω ότι οι τελευταίοι δεν είναι καθόλου ελάχιστοι στην πόλη μας. Επομένως, η προσπάθεια αυτή ας προσεχθεί και ας υποστηριχθεί, για να συνεχισθεί με τον ίδιο ενθουσιασμό όπως άρχισε.

ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΑΘ. ΠΑΠΑΘΕΟΔΩΡΟΥ

(Για πληροφορίες στα τηλέφωνα: 2410 626016 και 6972 460484)

(ΕΙΚΟΝΕΣ 2/10/2005)

ΛΑΔΩΜΑ

Το λάδωμα δεν είναι κακό πράγμα, άμα είσαι μεντεσές, αλυσίδα ποδηλάτου ή μηχανή για παράδειγμα. Εστω και έμβολο.

Το λάδι είναι απαραίτητο στη μαγειρική και στις μηχανές. Με μία διαφορά. Μπορεί να υπάρξει φαγητό χωρίς λάδι, αλλά μηχανή χωρίς λάδι είναι άχρηστη. Το κρέας είναι μία μεγάλη μηχανή. Άρα για να δουλέψει καλά πρέπει να λαδωθεί. Εκείνο που απαιτείται είναι η απόλυτη μυστικότητα και το λάδωμα ενός γραναζιού τη φορά. Γιατί έτσι και πάρουν είδηση όλα τα γραναζία ότι υπάρχει λάδι, δεν κινούνται αν δεν λαδωθούν. Και επειδή ποτέ δεν υπάρχει τόσο πολύ λάδι για όλα τα γραναζία, η κρατική μηχανή δεν δουλεύει. Επίσης, η μηχανή δεν δουλεύει αν αντιληφθεί την ύπαρξη κρυφής κάμερας.

Το λάδωμα έχει δύο χαρακτηριστικά. Είναι και απαραίτητο και βοηθητικό. Τόσο για το γραναζί που λαδώνεται όσο και για εκείνον που περιμένει να πάρει μπροστά η μηχανή.

Για το λάδωμα χρειάζονται δύο. Στους τρεις γίνεται εκβιασμός. Στους τέσσερις είναι ταμπουσί. Αν πρόκειται για περισσότερους έχουμε το φαινόμενο του πλιάτσικου.

Το λάδωμα σκοτώνει τις τύψεις. Ευνοεί, όμως, την πρωτοβουλία. Το λάδωμα με «ελαδόλαδο» γινόταν όταν το «λάδι» ήταν σπάνιο. Τώρα, αρκούν τα ευρώ. Και αν κάποιος είναι ανοιχτό μυαλό και καλός στους υπολογισμούς, δεν λείει όχι ούτε στα δολάρια ούτε στα ελβετικά φράγκα ούτε στα γιεν. Με ρούβλια δεν γίνονται λαδώματα.

Υπάρχουν και γραναζία της κρατικής μηχανής, που δεν λαδώνονται. Είναι λιγότερα από τα άλλα και ξεχωρίζουν εύκολα. Η μηχανή λειτουργεί χωρίς να τα χρησιμοποιεί.

Τα λαδώματα δεν πρέπει να είναι συχνά, γιατί τότε προκαλούν... καρφώματα.

Τα λαδώματα αφήνουν λεκέδες. Όταν γίνονται γνωστά.

Οι καλύτερες και μεγαλύτερες αποθήκες "λαδιού" βρίσκονται στην Ελβετία.

Το λάδωμα είναι δημοκρατικό. Δεν χρειάζεται να είσαι νονός για να λαδώσεις. Όμως, το να είσαι βοηθάει.

Για την αντιγραφή Λιάνα Σωτ. Κρανιά

ΝΕΒΡΟΠΟΛΗ

Μηνιαία Εφημερίδα
Εκδότης

Σύλλογος Μεσσηνικολιτών
Αθηνών

Υπεύθυνος

σύμφωνα με το νόμο

ΑΓΓΕΛΟΣ Κ. ΠΟΔΗΜΑΤΑΣ

Υμηττού 80Α - Χολαργός

Τηλέφωνο: 6515127

ΣΥΝΤΑΚΤΕΣ

Εκλεγμένη

7μελής επιτροπή

ΔΙΕΥΘΥΝΣΗ ΓΡΑΦΕΙΩΝ

Σατωβριάνδου 29-

7ος όροφος

104 31 Αθήνα

Τηλ. 5243955

Σύλλογοι, οργανισμοί: 6ευρώ

Ιδιώτες: 6ευρώ

Επιμέλεια - παραγωγή:

ΔΗΜΟΣΙΟΓΡΑΦΙΚΕΣ ΕΚΔΟΣΕΙΣ

Καλαυρία

ΚΩΝ/ΝΟΣ ΚΥΡΙΑΚΟΠΟΥΛΟΣ

ΤΗΛ: 6847794 - 6845288 - FAX: 6842009

e-mail: calavria@acci.gr

Η Νεβρόπολη ενημερώνει

ΠΡΟΣΦΟΡΕΣ

Ο κ. Νίκος Χαρίλαος και Εριφύλη Νίκου-Καρακατσάνη, προσέφεραν είκοσι ευρώ στο Σύλλογο, στη μνήμη του πατέρα τους και μητέρας τους Κωνσταντίνου και Αντιγόνης Καρακατσάνη. Τους ευχαριστούμε και αιωνία η μνήμη του Κωνσταντίνου και Αντιγόνης Καρακατσάνη.

ΣΥΝΔΡΟΜΕΣ ΝΕΒΡΟΠΟΛΗΣ ΦΕΒΡΟΥΑΡΙΟΥ 2006

1) Αγορούλα Μανώλη Πουλιόση	Σοφάδες	10 €
2) Ευτυχία Μανώλη Σιούλα	Λιανοκλάδι Λαμίας	10 €
3) Ζαρχαδούλας Κων/νος	Μεσενικόλας	10 €
4) Ζαρχαδούλας Σεραφείμ	Καρδίτσα	20 €
5) Κώστας Μηλιώνης	Καρδίτσα	25 €
6) Αντιγόνη Μηλιώνη	Κορωπί	25 €
7) Κων/νος Δήμου	Κρουσέρι	10 €
8) Θωμάς Ζαχαρίας	Μεσενικόλας	10 €
9) Ευαγγελία Κατσιάκου	Καρδίτσα	10 €
10) Σακελάρης Φ. Στέφανος	Καρδίτσα	15 €
11) Λαδιάς Σωτήριος Ιωάννου	Ζωγράφου	20 €
12) Καραγιώργος Στέφανος	Ηλιούπολη	6 €
13) Χαϊκιά Βάσω	Αθήνα	20 €
14) Καρακατσιάνης Κων/νος	Ιλίσια	20 €
15) Νίκος Χαρίλαος & Εριφύλη	Βύρωνα	20 €
16) Μαλανδράκης Σπύρος & Ντίνα	Αθήνα	5 €
17) Ζέλιου - Καζάση Όλγα	Αμοιανή	20 €

ΜΑΡΓΑΡΙΤΑΡΙΑ ΜΑΘΗΤΩΝ

Οι μαθητές γράφουν διαγώνισμα, για τον Ιουστινιανό, σε Γυμνάσιο του νομού μας τη δεκαετία του 60. Απάντηση κάποιου μαθητή: Ο Ιουστινιανός κουβαλούσι με τσι στρατιάς απ' τα βάρη τσι Ανατολής αμμουχάλικου (ψοφιδωτά)για να φτιάξει την Αγία Σοφία. Όταν την έφτιαξε, ήρθαν οι Τούρκοι κι την έσπασαν φουτιά! (Ο μαθητής αυτός έγινε ένας πολύ ευσυνειδήτος πυροσβέστης)

Σε περιφερειακό Γυμνάσιο του Νομού μας: Καθηγητής: Γιώργο, ένα κιλό φασόλια είναι βαρύτερο ή ένα κιλό φακές; Γιώργος: Ένα κιλό φακές. Καθηγητής: Γιατί Γιώργο; Γιώργος: Γιατί έχουν σίδηρο κύριε.

Εκδήλωση Συλλόγου Καρδιτσιωτών Αθήνας

από σελ. 1

λής Εθνικής Αμύνης – Διευθυντή Πρόγνωσης Εθνικής Μετεωρολογικής Υπηρεσίας. Ο κ. Καντερές στο βήμα: Κύριε Υπουργέ, (απευθύνεται στον Υφ/γό Παιδείας κ. Ταλιαδούρο ο οποίος αφίχθη μετά την έναρξη της εκδηλώσεως στη διάρκεια της ομιλίας του κ. Παπανικολάου), κύριοι βουλευτές, κυρίες και κύριοι. Την ομιλία μου αυτή την αφιερώνω στην μητέρα μου και στον πατέρα μου. Μίλησε με μεγάλη ευφράδεια για τις μετεωρολογικές οξείες διαταραχές καθώς και για το οξύ φαινόμενο που είχαμε στην Αττική το βράδυ του Σαββάτου προς Κυριακή 26/2/2006, μίλησε επίσης και για τη σκόνη της Αφρικής που μας επισκέφθηκε αυτές τις ημέρες. Ο ήλιος είναι η αρχή και το τέλος της Μετεωρολογικής Υπηρεσίας. Μετεωρολογικοί Σταθμοί βλέπουν στον ουρανό εάν υπάρχουν σύννεφα και ανακινώνουν τον καιρό και εξήγησε πως βγαίνουν οι χάρτες του καιρού. Εκκλίσσε την εκδήλωση ο κ. Ζωγράφος ανακοινώνοντας ότι μας τίμησε με την παρουσία του ο Υφ/γός Παιδείας κ. Αθανάσιος Ταλιαδούρος (αφίχθη μετά την έναρξη της εκδηλώσεως) ο οποίος και χαιρέτισε την εκδήλωση. Επακολούθησε πλούσιος μπουφές με πολλά τερψιλαρύγγια, γλυκά – κόκα κόλα – πορτοκαλάδες κλπ. Αξίζουν πολλά συγχαρητήρια στο Σύλλογο Καρδιτσιωτών Αθήνας για τη διοργάνωση αυτή.

ΓΛΩΣΣΑΡΙ

Αναμπλατσιάσκα =αντάμωσα πολύ συχνά με κάποιον
Ανάμα =το κρασί της Θείας Ευχαριστίας
Αναμπουμπούλα =ανασπάωση, αναταραχή
Αναμπρατσώνομαι =ελευθερώνω τα μπράτσα μου απο τα ρούχα
Αναπάντεχα =χωρίς να τα περιμένω, απρόβλεπτα
Αναπαράδιά =η έλλειψη χρημάτων
Αναπνιάνω =ανακατώνω το προζύμι με το αλεύρι
Ανάπουδος =ο παρ'άξενος, ο δύστροπος
Ανάργια =σιγά-σιγά
Ανάποδη =η παρ'άξενη, η δύστροπη
Ανάρπαστα =αυτά που πουλιούνται ή αγοράζονται γρήγορα
Ανάσα =η αναπνοή
Ανασκά =υπτιώς με την πλάτη στο χώμα
Ανασκάθω =έπεσε με την πλάτη στο χώμα
Ανάστα ο Κύριος =άνω κάτω, χαλασμός
Ανατριχιάζω =σηκώνονται οι τρίχες μου απο φόβο ή αηδία ή και απο χαρά
Ανατρίχιασα =σηκώθηκε η τρίχα μου
Ανάβλα =χωρίς ναύλα, απλήρωτα
Αναυδος =Άφωνος, Άλαλος απο κατάπληξη

Άγιε βαλεντίνε

Άγιε βαλεντίνε νά 'μουν νειά και νά 'χα κοντά μου, ένα παλικάρι να ζούσα την αγάπη... την χαρά τον έρωτα... για ένα και μόνο βράδυ.

Τα νιάτα κάνουν όνειρα πολλά πάντα, για μιαν αγάπη δίχως ψεγάδι να την ζούνε, σαν τα λεύτερα πουλιά! κάνει τους, τη χάρη... ξέρεις από αγάπη.

Γερόντισσα είμαι... μα η καρδιά λαχταρά -λίγη αγάπη- κι όχι δάκρυ κοντά στον γέρο μου... που δεν χρωστά δυο λόγια καλά να μου πει... μήτε χάδι.

Άγιε Βαλεντίνε, ώ θερμά σε παρακαλώ, δώσε σ'όλους αγάπη μη νιώσουν τη δική μου μοναξιά που'χω μέσα στην καρδιά μου, σαν αγκάθι.

Μερόπη Θ. Μ.

Του ΧΡΙΣΤΟΥ Γ. ΚΟΤΡΩΤΣΟΥ ΘΕΟΛΟΓΟΥ - ΦΙΛΟΛΟΓΟΥ

Ο ΗΓΟΥΜΕΝΟΣ ΓΑΒΡΙΗΛ - ΔΙΟΝΥΣΙΑΤΗΣ 1886 - 1983

ΤΙΜΗΤΙΚΟ ΑΦΙΕΡΩΜΑ ΙΣΤΟΡΗΜΑ - ΣΥΝΑΞΑΡΙ - ΠΡΟΤΑΣΕΙΣ

(συνέχεια από το προηγούμενο φύλλο)

Πιστεύω ότι θα φυλάσσεται ως αιώνια παρακαταθήκη με τα Ιερά και τα Όσια, τα οποία προστατεύει με την Αγία Σκέπη της, η υπέρμαχος Στρατηγός. Με τη Θεία Χάρη της, η ΚΥΡΙΑ των Αγγέλων τα διαφυλάττει ανέγγιχτα και σόα από κάθε επιβουλή των εχθρών της Πίστεως και της Αυτόνομης Ιεράς Πολιτείας. Η Παναγία μας, η Δέσποινα του Κόσμου και προστάτις των πιστών, η Μητέρα του κυριού και Σωτήρος, ημών Ιησού Χριστού.

Προσπάθησα να συγκεντρώσω και καταγράψω, όσα έχουν αποτυπωθεί και διατηρούνται ακόμη ζωντανά, χαραγμένα στη μνήμη μου. Πράγματα και γεγονότα που αποτελούν ανεξίτηλα βιώματα στα βάθη της υψοστάσεως μου, του είναι μου.

Πιστεύω ότι ήρθε η ώρα, ύστερα από μακρόχρονη έρευνα και μελέτη, να παρουσιάσω ένα μικρό κομμάτι του βίου, του χαρακτήρα, του ήθους, της αγιοσύνης, της αρετής, αλλά και της εν γένει δραστηριότητας και προσφοράς ΓΑΒΡΙΗΛ. Του στοργικού Ποιμένα, πνευματικού, Λειτουργού του Υψίστου, σοφού διδασκάλου και αξιόλογου εκκλησιαστικού ταγού.

Κατάπληξη προκαλεί στον αναγνώστη, το «ΠΑΤΡΙΚΟ ΔΙΑΓΓΕΛΜΑ» του, που δημοσιεύεται αυτούσιο, στο μνημονευθέν βιβλίο του Θεολόγου - Διονυσιάτου Μοναχού, «Ο ΓΕΡΟΝΤΑΣ ΜΟΥ ΓΑΒΡΙΗΛ ΔΙΟΝΥΣΙΑΤΗΣ», ΕΚΔΟΣΕΙΣ «ΑΣΤΕΡΟΣ» στις σελίδες του (10-116)

Ωσαύτως αξία ιδιαίτερας μνείας είναι η οξυδέρκεια και διπλωματική ευελιξία του Γαβριήλ, διαχειριζομένου επί δεκαετίες τα πράγματα και τις υποθέσεις της ΙΕΡΑΣ ΚΟΙΝΟΤΗΤΟΣ του ΟΡΟΥΣ.

Τούτο καταδεικνύεται και από τη συμμετοχή του, το 1963, όταν ήταν ο αντιπρόσωπος του ΑΓΙΟΥ ΟΡΟΥΣ, στη σύσκεψη- Συνέδριο των Ορθοδόξων Ελλήνων μοναχών που πραγματοποιήθηκε στη 1. Μονή Πετράκη της Αθήνας.

Επίσης σε άλλο κείμενό του, ο σοφός «Γαμαλιήλ», το οποίο απευθύνει «ΠΡΟΣ ΤΗΝ ΔΙΕΥΘΥΝΣΙΝ ΕΚΚΛΗΣΙΩΝ» του Ελληνικού Υπουργείου των Εξωτερικών, αναφέρεται διεξοδικώς στα τραγικά γεγονότα της 6ης Σ/βρίου 1955, στην Κων/πολη (σελ. 194-199) του βιβλίου του Θεολόγου, από το οποίο καταφαιίνεται η σοφία, η σύνεση και η ευρύτης της σκέψεως, με την οποία αντιμετώπιζε τα φλέγοντα ζητήματα και τα κείρια προβλήματα του καιρού του.

Όλα τα ανωτέρω οδηγούν στο συμπέρασμα ότι ήταν πολύ ανθρώπινος. Το ενδιαφέρον και η διαρκής μέριμνά του, ήταν η φροντίδα για τη σωτηρία της ψυχής του κάθε ανθρώπου, έστω και του ενός.

Τον συγκινούσε ως τα μύχια της ψυχής του, ο πόνος, η φτώχεια, η λύπη, το δάκρυ.

Η ζωή του όλη υπήρξε ένα αστείρευτο δάκρυ.

Αυτός που ήταν ένας «γίγαντας». Ένα σώμα στιβαρό, πανύψηλο, δυνατό, ακατανίκητο. Κάτι χειρούκλες, «να πιάνουν την πέτρα και να στάζει νερό». Μια δύναμη, ακατάβλητη.

Και όμως υπέκυψε και αυτός στο νόμο της φθοράς, στον πανδαμιάτορα χρόνο.

Ξεχάστηκα. Με παρέσυρε η ρομή της πέννας. Έλεγα ότι η ζωή του ήταν ένα δάκρυ. Στρογγυλό σα μαργαριτάρι στα πρασινο-καστανά μάτια του.

Για τη δυστυχία που έβλεπε γύρω του, όπου και αν τη συναντούσε. Και έκανε τα αδύνατα - δυνατά, να τη σταματήσει, να την απαλύνει, να τη διαλύσει, να την εξαφανίσει αν ήταν δυνατόν, και να σκορπίσει την ειρήνη, τη χαρά, το χάδι, την ελπίδα.

Να εξαλείψει τη δυστυχία. Ήταν η γενναία απόφασή του, όσο εξαρτιόταν από τη δική του θέληση.

Ήταν πολύ λιγλόγος. Ότι έλεγε, το είχε πρώτα σκεφτεί και αμέσως το πραγματοποιούσε.

Διαρκώς περιφροντίς. Αλλά και κάθε φορά αντιμετώπιζε τις καταστάσεις με τη δέουσα προτεραιότητα και περισκεπή, μη διατάσσοντας να ενεργήσει κείρια και αποτελεσματικά, όταν υπήρχε ανάγκη.

Ήξερε να σταθμίζει τα πράγματα. Έκανε τους γύρω του να τον προσέχουν στα πάντοτε χαμηλωμένα μάτια, από τα οποία πήγαζε ταπεινά και διακριτικά, η βεβαιότητα για το δέον γενέσθαι.

Στόχευε στην αλλαγή της κακής ώρας, για να προβάλει η ακτίνα της χαράς.

Σκόρπιζε, έδινε από το υστέρημα του. Και ποτέ δεν του έλειπε τίποτα. Ήταν ο πλούσιος - πάμφτωχος. Εδέετο με τα χέρια υψωμένα στον «Κύριο των περάτων της Γης και των εν Θαλάσση και αέρι μακράν», να γενεί «ίλεως επί ταις αμαρτίαις ημών» και να ελεήσει όλη την ανθρωπότητα.

Εχθρούς και φίλους. Γιατί έλεγε, είμαστε όλοι παιδιά του Θεού, αδελφια μεταξύ μας.

Εκείνο που τον εξέφραζε απόλυτα, ήταν το εδάφιο του Ψαλμού:

«Πλούσιοι επτάχουσαν και επείνασαν οι δε εκζητούντες τον Κύριον, ουκ ελαττωθήσονται παντός αγαθού» (Ψαλμ. ΛΓ', 11).

Και ενώ ήταν ο πτωχός που επλούτιζε τους πένιτες, τίποτε ποτέ δεν του έλειψε και όχι μόνο προσωπικά, αλλά και σε όλους όσους βρίσκονταν πλησίον του.

4. Στο ΙΕΡΟ ΚΟΙΝΟΒΙΟ, στο Μετόχι της Θεσ/νίκης, (οδός Μελενίκου αρ. 20), με τη μεγάλη σάλα, στον όροφο. Σ' αυτή φιλοξενήθηκα τρία μερόνυχτα. Άνοιξη του 1946, όταν πήγα στη Θεσ/νίκη, ως φοιτητής Θεολογίας.

Στο άλλο μεγάλο Μετόχι το «Ορφάνι» της Ανατολ. Μακεδονίας, στο Νομό Καβάλας, κοντά στο Στριμόνα, όπου τα αμπέλια της Μονής, στην Καρδίτσα, αλλά και στο πατρικό του σπίτι, στο Μεσενικόλα. Παντού, όπου κάποιος περιέμενε τη βοήθειά του. Αρχεί να το μάθαινε.

Και είχε τον τρόπο να τα ακούει και να τα μαθαίνει όλα.

συνεχίζεται στο επόμενο

Εθνική Πρωτομαρτία

από σελ. 1

φέρει ο Γεώργιος Μέγας, τακτικός καθηγητής της αυτοτελούς έδρας Ελληνικής Λαογραφίας στο Πανεπιστήμιο Αθηνών έλεγε ότι, ο Μάρτης έχει δυο γυναίκες. Η μία πολύ όμορφη και φτωχή, η άλλη πολύ άσχημη αλλά πλούσια. Ο Μάρτης, κοιμάται πάντα ανάμεσά τους. Όταν γυρίζει από την άσχημη, κατσουφιάζει, μαυρίζει και σκοτεινιάζει όλος ο κόσμος, όταν γυρίζει όμως από την όμορφη, γέλαει, χαιρέται και λάμπει όλη η φύση. Τις περισσότερες φορές γυρίζει από την άσχημη, που είναι πλούσια και τρέφει και τη φτωχή και όμορφη...

Η πρώτη κιόλας μέρα του Μάρτη (γιορτή της οσιομάρτυρος Ευδοκίας και Δομνίνης οσίας) η Πρωτομαρτία, πλαισιωνόταν παλαιότερα από διάφορα έθιμα. Ωρισμένα μάλιστα απ' αυτά, κάπως παραλλαγμένα ή ανανεωμένα, τα βρίσκουμε και σήμερα σε περιοχές ιδίως του νησιώτικου και βορειοελλαδικού χώρου.

Το πιο γνωστό τέτοιο έθιμο είναι το λεγόμενο χελιδόνισμα ή της χελιδόνας. Σύμφωνα με αυτό τα παιδιά, χωρισμένα σε δυο ομάδες περφέρουν στα σπίτια ένα ξύλινο ομοίωμα χελιδονιού και συγχρόνως τραγουδούν το παρακάτω τραγούδι, που προμηνύει την επερχόμενη άνοιξη και τη συνακόλουθη επιστροφή των χελιδονιών: «Ήρθε, ήρθε χελιδώνα, ήρθε κι' άλλη μελιδώνα,/ κάθισε και λάλησε / και γλυκά κελάδησε. / Μάρτη, Μάρτη μου καλέ / και Φλεβάρη φοβερέ / κι αν φλεβίσεις και ταικνίσεις / καλοκαιρί θα μυρίσεις»...

Ένα άλλο επιβιωμένο έθιμο ως σήμερα σε ορισμένους ελληνικούς τόπους, είναι ο «μάρτης» ή το μερτσάτανο (από το μάρτης + γαϊτόν), όπως λέγεται σε μερικά χωριά της Καρπάθου. Πρόκειται για άσπρη και κόκκινη κλωστή, η οποία αφού περιστραφεί, περιδένεται σε δάκτυλα ή στον καρπό του χεριού γυναικών ή μικρών παιδιών. Το φορούσαν όλο το Μάρτη, για να προφυλαχθούν από την επενέργεια του ήλιου και το διατηρούσαν ως το Πάσχα, οπότε το έκαιγαν μαζί με τη λαμπάδα της Ανάστασης.

Αλλά έθιμα της ημέρας σχετίζονταν με την εκδίωξη του χειμωνιάτικου Φλεβάρη. Ο μήνας αυτός αναπαρίστατο με κουτσό άνθρωπο επάνω σε γαϊτόνι. Η θορυβώδης πομπή συνοδευόταν από παιδιά που τραγουδούσαν αποτρεπτικά τραγούδια, ενώ οι νοικοκυρές καθαρίζαν και, σπάζοντας κάποιο πήλινο αγγείο, έλεγαν: «Βγαίνει ο κακόχρονος / μπαίνει ο καλόχρονος / Οξω ο κουτσοφλέβαρος / όξω ψύλλοι, ποντικοί. / Μέσα Μάρτη και χαρά / και καλή νοικοκυριά! Κι' αυτό, γιατί ο Μάρτης έφερνε όχι μόνο την καλοκαιρινή ξέστη, αλλά και όλο το αποχρυστικό σινάφι των εντόμων που αναζωογονούνται τώρα και πρέπει την ημέρα αυτή να «εξορυστούν»...

Στην υγεία των ανθρώπων και των ζώων απέβλεπαν και ορισμένες άλλες συνήθειες της Πρωτομαρτίας. Έτσι, στην παλιά Αθήνα, κάθε νοικοκυρά έπαιρνε το πρωί από το πηγάδι «αμίλητο νερό» και δροσίζε με αυτό όλους τους ενοίκους που δεν είχαν ακόμα ξυπνήσει. Ράντιζε επίσης το σπίτι, για να μπουν μέσα η δροσιά και η υγεία για όλο το χρόνο. Αλλού πάλι έσβηναν το βράδυ τη φωτιά και άναβαν καινούργια την άλλη μέρα ή έβηναν το νερό της προηγούμενης, για να πάρουν την επόμενη νέο από τις βύσες.

Όλα αυτά τα έθιμα, σχετίζονταν με την αλλαγή του χρόνου και το ξεκίνημα μιας νέας ζωής με τους καλύτερους οιωνούς. Είναι υπολείμματα εκδηλώσεων της Πρωτομαρτιάτικης, Πρωτοχρονιάς, που διατηρήθηκε ως το 153 π. Χ. αφού ο Ιούλιος Καίσαρ μετέθεσε την Πρωτοχρονιά των Ρωμαίων την 1ην Ιανουαρίου μόλις το 46 π.Χ.

Μεσενικολίτικα

ΝΕΑ ΑΠΟ ΤΟ ΧΩΡΙΟ ΜΕΣΕΝΙΚΟΛΑ ΤΟΥ ΘΩΜΑ ΡΗΓΑ-ΠΟΔΗΜΑΤΑ ΓΡΑΜΜΑΤΕΑ ΤΗΣ ΚΟΙΝΟΤΗΤΑΣ ΜΕΣΕΝΙΚΟΛΑ και ήδη υπαλλήλου του Δήμου Ν.Πλαστήρα

ΕΝΤΑΞΗ ΕΡΓΟΥ 3ου ΠΕΠ ΔΗΜΟΥ ΠΛΑΣΤΗΡΑ 102.300,00 € ΜΕΛΕΤΗ ΟΙΚΙΣΤΙΚΗΣ ΟΡΓΑΝΩΣΗΣ (ΣΧΟΟΑΠ)

Μετά από τεκμηριωμένη υποβολή πρότασης του Δήμου Πλαστήρα προς την Ειδική Υπηρεσία Διαχείρισης Επιχειρησιακού Προγράμματος Θεσσαλίας εγκρίθηκε με το ποσό των 102.300,00 € η «ΜΕΛΕΤΗ ΣΧΕΔΙΟΥ ΟΙΚΙΣΤΙΚΗΣ ΟΡΓΑΝΩΣΗΣ ΑΝΟΙΧΤΗΣ ΠΟΛΗΣ (ΣΧΟΟΑΠ) ΔΗΜΟΥ ΠΛΑΣΤΗΡΑ», στο πλαίσιο του μέτρου 3.2 του Ε.Π. Θεσσαλίας (Γ' ΚΠΣ) (Αρ. Περ. 932Γ' ΠΕΠ 7/2/2006) ΜΕ ΤΗΝ ΚΑΤΑΡΤΙΣΗ ΤΟΥ ΣΧΕΔΙΟΥ ΟΙΚΙΣΤΙΚΗΣ ΟΡΓΑΝΩΣΗΣ ΑΝΟΙΧΤΗΣ ΠΟΛΗΣ (ΣΧΟΟΑΠ) ΣΤΑ ΔΙΟΙΚΗΤΙΚΑ ΟΡΙΑ ΤΟΥ ΔΗΜΟΥ ΠΛΑΣΤΗΡΑ ΘΑ ΠΡΑΓΜΑΤΟΠΟΙΗΘΕΙ ΑΝΑΛΥΤΙΚΑ: ΚΑΘΟΡΙΣΜΟΣ ΧΡΗΣΕΩΝ ΓΗΣ ΣΤΑ ΔΙΟΙΚΗΤΙΚΑ ΟΡΙΑ ΔΗΜΟΥ - ΕΠΙΚΑΙΡΟΠΟΙΗΣΗ ΥΦΙΣΤΑΜΕΝΩΝ ΟΡΙΩΝ ΟΙΚΙΣΜΩΝ. ΚΑΘΟΡΙΣΜΟΣ ΠΕΡΙΟΧΩΝ ΟΙΚΙΣΤΙΚΗΣ ΕΠΕΚΤΑΣΗΣ Η ΕΙΔΙΚΑ ΡΥΘΜΙΖΟΜΕΝΗΣ ΠΟΛΕΟΔΟΜΗΣΗΣ, ΕΛΕΓΧΟΣ ΠΕΡΙΒΑΛΛΟΝΤΙΚΑ ΕΥΑΙΣΘΗΤΩΝ ΠΕΡΙΟΧΩΝ, ΠΑΡΑΛΙΜΝΙΑΣ ΚΑΙ ΠΕΡΙΑΣΤΙΚΗΣ ΖΩΝΗΣ, ΚΑΘΟΡΙΣΜΟΣ ΖΩΝΩΝ ΠΑΡΑΓΩΓΙΚΩΝ ΔΡΑΣΤΗΡΙΟΤΗΤΩΝ. ΚΑΘΟΡΙΣΜΟΣ ΠΕΡΙΟΧΩΝ ΑΣΤΙΚΗΣ ΑΝΑΠΛΑΣΗΣ ΚΑΙ ΖΩΝΩΝ ΕΙΔΙΚΗΣ ΠΡΟΣΤΑΣΙΑΣ. ΕΛΕΓΧΟΣ ΚΑΙ ΠΟΛΕΟΔΟΜΙΚΟΣ ΣΧΕΔΙΑΣΜΟΣ ΟΙΚΙΣΜΩΝ ΚΑΤΩ ΤΩΝ 2.000 ΚΑΤΟΙΚΩΝ Η ΚΑΤΑΡΤΙΣΗ ΤΟΥ ΣΧΟΟΑΠ ΕΙΝΑΙ ΕΠΙΒΕΒΛΗΜΕΝΗ ΠΡΟΚΕΙΜΕΝΟΥ ΝΑ ΡΥΘΜΙΣΤΟΥΝ ΟΙ ΧΡΗΣΕΙΣ ΓΗΣ ΣΤΟ ΣΥΝΟΛΟ ΤΟΥ ΔΗΜΟΥ ΣΗΜΕΡΑ ΕΧΡΙ ΟΡΙΟΘΕΤΗΘΕΙ ΜΙΚΡΟ ΜΕΡΟΣ ΤΩΝ ΟΙΚΙΣΜΩΝ ΤΟΥ (ΜΟΡΦΟΒΟΥΝΙ ΜΕΣΙΝΙΚΟΛΑΣ, ΚΕΡΑΣΙΑ, ΛΑΜΠΕΡΟ ΚΑΙ ΜΟΣΧΑΤΟ), ΕΝΩ ΓΙΑ ΤΟΝ ΟΙΚΙΣΜΟ ΤΟΥ ΑΓ. ΑΘΑΝΑΣΙΟΥ ΥΠΑΡΧΕΙ ΕΓΚΕΚΡΙΜΕΝΟ ΡΥΜΟΤΟΜΙΚΟ ΠΡΟΚΕΙΜΕΝΟΥ ΝΑ ΜΕΤΕΓΚΑΤΑΣΤΑΘΟΥΝ ΟΙ ΚΑΤΟΙΚΟΙ ΤΟΥ ΚΑΤΟΛΙΣΘΕΝΟΝΤΟΣ ΟΙΚΙΣΜΟΥ ΛΑΜΠΕΡΟΥ. Η ΡΥΘΜΙΣΗ ΤΩΝ ΧΡΗΣΕΩΝ ΓΗΣ ΣΤΟ ΣΥΝΟΛΟ ΤΟΥ ΟΤΑ ΕΙΝΑΙ ΑΝΑΓΚΑΙΑ ΕΠΙΠΛΕΟΝ ΓΙΑ ΝΑ ΟΡΓΑΝΩΘΕΙ Η ΟΙΚΙΣΤΙΚΗ ΑΝΑΠΤΥΞΗ ΣΥΜΦΩΝΑ ΚΑΙ ΜΕ ΤΟΝ ΕΠΙΘΥΜΗΤΟ ΡΟΛΟ ΤΟΥ ΟΤΑ ΩΣ ΑΓΡΟΤΙΚΟ ΚΑΙ ΤΟΥΡΙΣΤΙΚΟ ΚΕΝΤΡΟ ΜΕ ΕΝΔΙΑΦΕΡΟΥΣΑ ΠΑΡΑΛΙΜΝΙΑ ΠΕΡΙΟΧΗ ΚΑΙ ΠΟΛΙΤΙΣΤΙΚΗ ΦΥΣΙΟΓΝΩΜΙΑ

ΤΑ ΕΙΔΙΚΟΤΕΡΑ ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ ΤΗΣ ΜΕΛΕΤΗΣ ΣΧΟΟΑΠ ΠΕΡΙΛΑΜΒΑΝΟΥΝ:
* ΑΝΑΛΥΣΗ ΥΠΑΡΧΟΥΣΑΣ ΚΑΤΑΑΣΤΑΣΗΣ - ΔΙΑΓΝΩΣΗ ~ ΠΡΟΟΠΤΙΚΕΣ - ΠΡΟΤΑΣΗ ΔΟΜΙΚΟ ΣΧΕΔΙΟ ΧΩΡΙΚΗΣ ΟΡΓΑΝΩΣΗΣ ΟΤΑ
* ΟΡΓΑΝΩΣΗ ΧΡΗΣΕΩΝ ΓΗΣ ΚΑΙ ΠΡΟΣΤΑΣΙΑ ΠΕΡΙΒΑΛΛΟΝΤΟΣ
* ΓΕΝΙΚΗ ΠΟΛΕΟΔΟΜΙΚΗ ΟΡΓΑΝΩΣΗ ΚΑΙ ΡΥΘΜΙΣΗ ΟΙΚΙΣΜΩΝ
* ΠΡΟΓΡΑΜΜΑ ΕΝΕΡΓΟΠΟΙΗΣΗΣ ΣΧΟΟΑΠ

Η ΜΕΛΕΤΗ ΤΟΥ ΣΧΟΟΑΠ ΘΑ ΕΚΠΟΝΗΘΕΙ ΣΥΜΦΩΝΑ ΜΕ ΤΟ ΝΟΜΟ ΥΠ' ΑΡΙΘ 2508, ΦΕΚ 124/Δ/13.06.1997 ΚΑΙ ΤΗΝ ΥΑ ΑΡΙΘ 9572/1845, ΦΕΚ 209/Δ/07 04 2000

Είναι εμφανείς οι προσπάθειες του Δημοτικού Συμβουλίου Πλαστήρα, οι οποίες γίνονται αποδεκτές από την Περιφέρεια Θεσσαλίας για την τροποποίηση των ισχυόντων πολεοδομικών διατάξεων που ισχύουν με βάση τη Ζ. Ο. Ε.

Ο Δήμαρχος Πλαστήρα και μέλος του Δ.Σ. της ΚΕΔΚΕ, κ. Δημήτρης Τσιαντής έκανε την παρακάτω δήλωση στην εφημερίδα μας.

«Ο Δήμος Πλαστήρα προχωρά αταλάντευτος στο αχεδιασμό μας, με μία ακόμα ένταξη έργου στο 3^ο ΚΠΣ. Ήρθε να επιβεβαιώσει την τεχνοκρατική και αυτοδιοικητική στάση μας, την άρτια οργάνωσή μας και την υπεράνω κυβερνήσεων συμπεριφορά μας.

Η κατάρτιση σχεδίου οικιστικής οργάνωσης (ελάχιστα Δήμοι στη Θεσσαλία εντάχθηκαν) είναι μια διαδικασία άκρως επιωφελής για ένα σύγχρονο Δήμο, και μάλιστα στο Δήμα μας, που κατά ώρα πλήττεται απ' την εφαρμογή της Ζ.Ο.Ε.

Είμαι ιδιαίτερα ικανοποιημένος απ' αυτή την εξέλιξη. Συνεχίζουμε με όρεξη για Δουλειά, με σχέδιο και όραμα»

ΔΕΚΤΗ ΕΚΑΝΕ Η ΚΕΔΚΕ ΠΑΡΕΜΒΑΣΗ ΤΟΥ ΔΗΜΑΡΧΟΥ ΠΛΑΣΤΗΡΑ ΓΙΑ ΤΑ ΚΕΠ

Στο Δ.Σ. της ΚΕΔΚΕ συζητήθηκε προχθές το θέμα της μείωσης των υπαλλήλων των ΚΕΠ όπου ο Δήμαρχος Πλαστήρα και μέλος του Δ.Σ. της ΚΕΔΚΕ έδωσε κατά την τοποθέτησή του μια άλλη διάσταση, πολύ σημαντική για τους μικρούς «Καποδιστριακούς» Δήμους. «Το να χάσει έναν εξειδικευμένο και υψηλής μόρφωσης υπάλληλο κάποιος Δήμος των 50-100-300 υπαλλήλων, μικρό το κακό και αμελητέο για την λειτουργικότητά του. Αν χάσει όμως ένας μικρός «Καποδιστριακός» Δήμος των 8-10-15 υπαλλήλων (η συντριπτική πλειονότητα των οποίων είναι υποχρεωτικής εκπαίδευσης ως πρώην γραμματείς Κοινοτήτων) έναν υπάλληλο υψηλής μόρφωσης, είναι μεγάλο πλήγμα γι' αυτόν» είπε χαρακτηριστικά. Ο κ. Τσιαντής επισήμανε ότι στους μικρούς Δήμους οι υπάλληλοι των ΚΕΠ έχουν συντελέσει στην αναβάθμιση της λειτουργικότητάς τους και των παρεχόμενων υπηρεσιών.

Παράλληλα ενισχύουν την αλλαγή νοοτροπίας παρ' ότι συνδυάζουν κατ' ανάγκη τις δημοτικές με τις κρατικές παρεχόμενες Υπηρεσίες. «Η Πολιτεία πρέπει να λάβει πολύ σοβαρά αυτή τη διάσταση πριν λάβει την οριστική απόφαση. Οχι ΚΕΠ με λιγότερους από 2 υπαλλήλους» κατέληξε ο Δήμαρχος Πλαστήρα. Να σημειωθεί, πάντως, ότι οι απόψεις αυτές του κ. Τσιαντή έγιναν ομοφώνως δεκτές από το Δ.Σ. της ΚΕΔΚΕ.

Το χωριό μας

Ο Μεσενικολάς το Κεφαλοχώρι της περιοχής, η νύφη των Αγραφών παρόλο που είναι από τα χωριά που έχει πολλούς μορφωμένους ανθρώπους που σκορπισμένοι σ' όλα τα μέρη της Ελλάδος κατέχουν θέσεις και τον κάνουν γνωστό, ωστόσο δεν ασχολήθηκε κανένας ιδιαίτερα μ' αυτόν, ώστε να υπάρχουν γραπτές πληροφορίες για κάποιον που θα ήθελε να μάθει κάτι παραπάνω για το χωριό αυτό.

Υπήρξε κάποια εποχή που το χωριό μας ήταν πλημμυρισμένο από κόσμο. Σε κάθε πιθανή γης συναντούσες ανθρώπους να παλεύουν για το ψωμί τους. Σε κάθε κορφούλα και λαγκαδιά τσοπάνηδες σαλαγούσαν τα ζωντανά τους. Νέοι, μεσόκοποι και γέροι από βαθεία χαράματα πόντιζαν με τον ιδρώτα τους τη σείρα γη για να τους δώσει τον επιούσιο. Οι άνθρωποι δέθηκαν με τα μέρη όπου δούλευαν με την κάθε πέτρα, το κάθε ξεροτόχι.

Έτσι ο τόπος χάρι στην εργατικότητα των ανθρώπων έθρεψε γενιές και γενιές. Οι νέοι όμως μη αντέχοντας τη φοβερή αυτή βιοπάλη πήραν των οματιών τους για να ζήσουν σ' άλλα μέρη και πολλοί απ' αυτούς σπούδασαν με στερήσεις για να εξασφαλίσουν ένα καλύτερο μέλλον.

Δεμένοι όμως με τον τόπο όπου γεννήθηκαν και μεγάλωσαν γυρίζουν πάλι πίσω. Παλιά σπίτια αναεώνονται, κτίζονται καινούργια και ο Μεσενικολάς παίρνει την όψη ενός σύγχρονου χωριού. Κι εκεί όπου όλα άλλαξαν και οι γέροι αναγαλλιάζουν με το γυρισμό των παιδιών τους μία αγωνία λανιέται παντού για την τύχη τούτου του τόπου.

Ο ΜΕΣΕΝΙΚΟΛΑΣ ΠΡΕΠΕΙ ΝΑ ΖΗΣΕΙ ΚΑΙ ΘΑ ΖΗΣΕΙ.

ΓΙΩΡΓΟΣ ΣΤΕΡΓΙΟΥ

ΤΑ ΑΝΑΓΝΩΣΜΑΤΑ ΤΩΝ ΠΑΙΔΙΩΝ

Τα παιδιά από τη στιγμή που θα αποκτήσουν την αναγνωστική ικανότητα στο Δημοτικό Σχολείο θέλουν να διαβάσουν, θέλουν να μαθαίνουν, να πλουτίσουν τις γνώσεις των. Δεν αρκούνται στα σχολικά μαθητικά βιβλία των. Θέλουν πέρα από αυτά, ιστορίες, μυθιστορήματα, λογοτεχνικά και άλλα.

- Αλλά το θέμα είναι αν θα πρέπει να διαβάσουν «ό,τι νάναι». Πολλές φορές ακούγεται αυτό. Να διαβάσουν τα παιδιά ό,τι θέλουν, ό,τι νάναι».

- Αυτό όμως όπως αντιλαμβανόμεθα έχει κακές επιπτώσεις γενικά στην ανατροφή και μετέπειτα στη ζωή των.

- Οι γονείς, οι δάσκαλοι και γενικώς οι εκπαιδευτικοί θα πρέπει να το προσέξουμε αυτό. Δεν δικαιολογείται αμέλεια σ' αυτό το θέμα. Ανάγκη να είμεθα άγρυπνοι φρουροί και να έχουμε επίγνωση των ευθυνών μας απέναντι των παιδιών μας. Και όπως δεν μπορούμε να πούμε «ό,τι νάναι» όταν αγοράζουμε τροφές, ενδύματα, υποδήματα κλπ. έτσι και όταν πρόκειται να αγοράσουμε πνευματική τροφή - βιβλία - για τα παιδιά μας.

- Χρειάζεται προσεκτικός έλεγχος στο τι θα διαβάσουν, γιατί διαφορετικά θα εκπλαγούμε αργότερα όταν διαπιστώσουμε νέους τρόπους συμπεριφοράς των. Και θα απορούμε, που τα έμαθαν τα παιδιά μας αυτά και ότι εμείς δεν τα αναθερίψαμε έτσι.

- Οι μέλισσες για να φτιάξουν καλό μέλι δεν πηγαίνουν στα παντός δηλητηριώδη άνθη, αλλά στα καλά για να πάρουν καλή γύρη για να φτιάξουν το καλό μέλι.

- Δυστυχώς με την αδιαφορία πολλών στην εποχή μας και χάριν του εμπορίου κυκλοφορούν στην αγορά, στα βιβλιοπωλεία και περίπτερα πολλά έντυπα αμφίβολου ποιότητας, με ακατάλληλο περιεχόμενο, πραγματικά επικίνδυνο πνευματικό δηλητήριο, που με μαθηματική ακρίβεια, οδηγούν τα παιδιά σε παραστρατημένη ζωή. Τα εξωθούν σε εγγλήματα. Διώχνουν από την ψυχή των υγιείς και ηθικές αρχές και τα καταντούν να αδιαφορούν προς ό,τι είναι καλόν. Και θα ερωτήσει κανείς. Υπάρχουν κατάλληλα βιβλία που να ικανοποιούν τις ανησυχίες των παιδιών και που να διαμορφώνουν καλούς χαρακτήρες.

- Η απάντηση είναι ότι υπάρχουν και μάλιστα υπάρχουν πολλά αρκεί να ενδιαφερθεί κανείς και θα τα βρει.

- Είναι βιβλία που πλουτίζουν τις γνώσεις των παιδιών, καλλιεργούν τον συναισθηματικόν τον κόσμον, δυναμώνουν την θέλησίν των, τα διδάσκουν καλούς τρόπους συμπεριφοράς, την αγάπη προς τον πλησίον και τον σεβασμόν προς τον Θεόν.

- Αυτό ακριβώς τονίζει γράφοντας προς τον μαθητήν του Τιμόθεον ο απόστολος των Εθνών Παύλος. «Ταύτα μελέτα, εν τούτοις ίσθι, ίνα σου η προκοπή φανερά η εν πάσιν» (Α' Τιμ. δ' 15). Δηλαδή Σου συνιστώ να μελετάς τα λόγια του Θεού και να ζης μέσα σ' αυτά, εφαρμόζοντάς τα για να είναι η προκοπή σου φανερή σε όλους.

- Δεν δικαιολογείται να μην είναι στο κάθε σπίτι η Αγία Γραφή, Παλαιά και Καινή Διαθήκη, καθώς και άλλα θρησκευτικά βιβλία και περιοδικά.

- Όσοι λοιπόν πονούμε τα παιδιά μας, τα σημερινά Ελληνόπουλα, ας αναλάβουμε τις ευθύνες μας.

- Να τα προφυλάξουμε από τη μάστιγα αυτή των κακών αναγνωσμάτων.

- Αυτό είναι το καθήκον μας απέναντι των παιδιών μας και έναντι της Πατρίδος και του Έθνους μας.

ΝΙΚΟΠΟΥΛΟΣ ΘΩΜΑΣ ΤΟΥ ΑΧΙΛΛΕΑ

ΕΝΔΙΑΦΕΡΟΝΤΑ ΒΙΒΛΙΑ ΘΩΜΑ ΑΧ. ΝΙΚΟΠΟΥΛΟΥ - ΔΙΔΑΣΚΑΛΟΥ

1) "Η ΕΛΕΗΜΟΣΥΝΗ..."

2) "Η ΖΩΗ ΚΑΙ Ο ΘΑΝΑΤΟΣ"

3) "ΠΟΤΕ ΕΙΝΑΙ ΝΗΣΤΕΙΑ"

ΠΩΛΟΥΝΤΑΙ ΣΤΑ ΘΡΗΣΚΕΥΤΙΚΑ ΒΙΒΛΙΟΠΩΛΕΙΑ

Η γλώσσα μου θέλει λαλεί τον λόγο σου, διότι πάντα τα προστάγματά σου είναι δικαιοσύνη

ΨΑΛΜΟΙ ΔΑΒΙΔ

Διότι θέλει κρίνει ο κύριος τον λαόν αυτού και τους δούλους αυτού θέλει ελεήσει τα είδωλα των εθνών είναι αργύριον και χρυσίον έργον χειρός ανθρώπου.

Στόμα έχουσι και δεν λαλούσιν, οφθαλμούς έχουσι και δεν βλέπουσιν ότα έχουσι και δεν ακούουσιν ουδέ είναι πνοή εν το στόματι αύτων, όμοιο αυτών ας γίνωσιν οι ποιούντες αυτά πας ό ελπίζων επ' αυτά.

ΠΑΡΟΙΜΙΑΙ ΣΟΛΟΜΩΝΤΟΣ

Ο Σοφός ακούων θέλει γίνει σοφότερος και ο νοήμων θέλει αποκτήσει επιστήμην κυβερνήσεως.

Η Σοφία φωνάζει έξω εκπέμπει την φωνήν αυτής εν ταις πλατείαις. Διότι ο κύριος δίδει σοφίαν εκ του στόματος αυτού εξέρχεται γνώσις και σύνεσις. Ορθή βουλή θέλει σε φυλάττει σύνεσις θέλει σε διατερεί. Οίτινες εγκαταλείπουν τας οδούς της ευθύτης δια να περιπατήσιν εν οδοίς του Σινό τους.

Ο φυλάτων την προσταγήν δεν θέλει δοκιμάσει πράγμα κακόν, και η καρδιά του σοφού γνωρίζει τον καιρόν και τον τρόπον. Η καρδιά του σοφού είναι εν τη δεξιά αυτού η δε καρδιά του άφρονος εν τη αριστερά αυτού εάν ο σίδηρος αμβλυνηθί και δεν ακονίσθι, εις την κόψην αυτού πρέπει να προσθέσει δύναμιν, η σοφία δε είναι ώφελιμος προς δι-εύθυνσιν.

Εάν ο όφις δαγκάνει χωρίς συριγμόν πλην και ο συκοφάντης καλύτερος δεν είναι οι λόγοι του στόματος του σοφού είναι χάρις τα δε χείλη του άφρονος θηλοσσι καταπίει αυτόν.

Ο Κατυχώμενος τις δώρον ψευδές μοιάζει με σύννεφα και άνεμο χωρίς βροχή. Εγινε αλεύη εις τον πλησίον μου όστις επικαλούμαι τον θεόν και μη αποκρίνεται ο δίκαιος και άμεμπτος περιγελάται. Δανίζεται ο ασεβής και δεν αποδίδει, ο δε δίκαιος ελεεί και δίδει κάλιον το ολίγον του δικαίου παρά ο πλούτος πολών ασεβών κατασκοπεύει ο αμαρτωλός τον δίκαιον και ζητεί δια να θανατώσει αυτόν. Χρόνος είναι εις πάντα και καιρός παντί πράγματι υπό τον ουρανόν. Καιρός του γενάσθαι και καιρός του φυτεύειν και καιρός. του εκριζώνειν το πεφυτευμένον.

Καιρός του κλαίειν και καιρός του γελάν, καιρός του πεινθειν και καιρός του χορευειν, καιρός τους εναγκαλισθαι και καιρός του απομακρύνεσθαι από του εναγκαλισμού, καιρός του αποκτήσαι και καιρός του απολέσθαι και καιρός του φυλάτειν και καιρός του ρίπτειν. Καιρός του σχίζειν και καιρός του ράπτειν, καιρός του σιγάν και καιρός του λαλείν, καιρός του αγαπήσαι και καιρός του μισήσαι, καιρός πολέμου και καιρός της ειρήνης. Κάλιον εις τον άνθρωπον να ακούει επιπίληξιν σοφού παρά να ακούει άσμα αφρώνων.

Η σοφία είναι καλή ως η κληρονομία, και οφέλιμος εις τους βλέποντας τον ήλιον. Γενεά υπάγει και γενεά έρχεται η δε γη διαμένει εις τον αιώνα, και ο ήλιος ανατέλει και δύει και σπεύδει προς τον τόπον αυτού όθεν ανετέλειν.

Υπάγει προς τον νότον ο άνεμος και επιστρέφει προς τον βοράν ακαταπαυστως περιστροφόμενος υπάγει και επανέρχεται επί τους κύκλους αυτού ο άνεμος πάντες οι ποταμοί υπάγουσιν εις θάλασσαν και η θάλασσα ποτέ δεν γεμίζει εις τον τόπον όθεν ρέουσιν οι ποταμοί και πάλιν επιστρέφουσιν δια να υπάγωσι. Πάντα τα πράγματα είναι εν κόπώ δεν δύναται άνθρωπος να εκφράσει τούτο, ο οφθαλμός δεν χορταίνει βλέπων και το ωτίον δεν γεμίζει ακούων. Ότι έγινε τούτο πάλιν θέλει γίνει και ότι συνέβη τούτο πάλιν θέλει συμβεί και δεν είναι ουδέν νέον υπό τον ήλιον και εγώ ειδον ότι η σοφία υπερέχει της αφροσύνης καθώς το φως υπερέχει του σκότους.

Δημήτριος Μακρυνίκας